

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

28

Emnenr.	Buskerud
Tilleggsspørsmål nr.	Fylke:
Emne: Drikk til maten til nkvardags	Uvdal
Oppskr. av: Anna Samuelsen	Gard: Skogheim
(adresse): Uvdal	G.nr. 61 Br.nr. 5

- A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. eige røinsle
- B. Eller om den er etter andre heimsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):
og Gunhild Amundsen og Gunhild Brekke 73-75 aar
Kristi Husebø 76 aar gl.

SVAR
Mjølk.

1.

Bruken av nysila og skumma mjølk var før likesom mykje som no, men maatin aa bruke den paa har forandras mykje. No drikke dei kasje meir nysila mjølk ell' før, for i gammal tiddaa dei ikkje hadde separator → men silingsbalu- var det om aa gjera aa faa floita best maugele av mari-supen, men so vart den skumma mjølkje somykje bare ell' separatormjølkje, so det kan bli so up i upp tenkjer eg Verdien av den mjølk dei fek i seg før var heller større ell' no.

2.

Skumma mjølk drakk dei ialfall te leskedrykk før og ungan fek mykje marisup(nysila mjølk kalle me marisup her)

3.

Direkte til drykk uta mat aataat var det primblande som mest vart bruk, dei legg eit stykkje sur ell' sotprim i ein liten trehølk og slo vatten aaver o rørde upp i den nærra dei vilde ha drikke. So bruk dei om sumaren aa drikke bleng som flaut uppa den mjølkje dei hadde i store treholka i kjellaren om summaren, den kona sometier bli sterkt, at dei som ikkje var rektig sterke kona kjenne den uppi skallin, mest som ei liten fyll. Primblande bli bruk framleis mest som før, men det er meir slutt paa o setta mjølkje i holkar i kjellaren no, o daa bli det ikke bleng

6046

heller. Aataat maten- før det vart bruk med kaffe-bruka dei mykje mysse, dei bresta tjukk mjølk somme aat baade osten og myssa til maten , ellers vart osten aust up i eit tretrøg og laga til trøgost. So bruka dei skomma mjølk og hadde i litet gran kjesleg so den bresta , osten vart so rørd ut i myssa so drak dei det til maten, det skulde væra ein rektig meieranes drykk. Gamle Sønev Veraldrud som ala upp li ongar sa : "Det er ingenting ongan kjæm se so taa som kjesebreste ". Baade kjesebreste og surmjølkreste vert aldri brukta no lenger , no er det "kaffe før alle pengan" men snart naa vel ikkje dei til heller. Saup (kjernemjølk) vart ikkje brukta til drikke den vart koka prim av, no har ~~dei~~ dei hell begynt aa drikke saup istellafør , ell før o spaaraa paa kaffen, og so har dei finni ut aat det er bra. Dei kan faa kjøpt saup paa meierian heile vinteren og til st. Hans no, daa reise kjen paa setre.

Øl.

4

Nettup te kvardagsdrykk har ikkje øl vore brukta her. Dei bryggja til jul, paasker og pins og til onna om sumaren Det vart i gamal tid bryggja to slags øl, godt øl paa ei ~~tynn~~
^{dei} tynne og noko tunnare paa ei, for naar det var varmt og dei i onna trengte meir drikke, so brukta dei det tynne øle meir til tystedrikk og det sterkare fek dei helst lurdagkvell etter arbeie. Slik brukta dei det sommestaer , andre bryggja berre einslags øl , dei seinare aar daa det vart verre aa faa laga maltebruksøl, so brukta dei briskeløg aataat, men dei seinare aar daa det vart traangt om serup aa ~~sukker~~ vart det slutt paa det og.

Kaffi.

5

Etter som gamle folk fortel kan ein vel seia at kaffi

fe kom ibruk i 1860 aara . Bestemor hena Kristi Husebø

som eg snakka næ om detta sa aat daa mor henasom var født i 1845, var med mor si paa setrei 1861 so hadde mor hena litegrann kaffe, so ho tok seg ein god taar naa ho var aleine, men ho gjøimte kaffekjelen naa det kom nokon, det var nok ikkje før nokon⁶ år seinare at det vart somykje bruk aa spandere kaffe paa kvar som kom.

No drik me kaffe altfor tit. Det er morgen me stendupp, til bisk, og etter duguren, etter meddagen, til kvellver, aaja eg kjenne dei som tek seg ein draape tekvels og. So derimeljom kjem det ein ell an taa grannan, so ska dei ha kaffe, o daa tek mann ell kjerinje seg ein taar for selskaps skuld.

Den mest alminnelege maate o koké kaffe paa er aa ha grovmalin kaffe paa kjelen samen med kalt vatn ell' so sler dei kaffen paa naar vatne koka. Aa trakte kaffe er ikkje somykje, bruksome o koke'n. No, er det heilt slut paa det, men eg kan godt hukse, aat somme-iallefall-hadde nepaa kjelen ei lita klype med salt, dei syns han vart friskare daa, sa dei. Før bruka dei noko kaffeblad dei kalla sikori for aa spare paa kaffen so bruka dei klaareskinn, eggeskal ha me ikkje hairt gjete her. Og kaffen bli no klaar føruta slikt. Før var dei no ikkje so nøie med det heller, for det var no artig aa ha noko grut o spaai og. Det var ille aat eg ikkje viste om aat me skulde beskrive kos dei spaadde i kaffegrut, hadde eg vist det før Astrid "Buva" var dau, skulde eg faat ein rektig god beskrivelse, men no maa eg nøije meg med ukyn-digare folk. Men so mykje kan eg fortelja at naar dei har drikke ut koppen, so svinge dei'n ront nokon gonger, so snu dei'n med botten i værenepaa slaale, so slo dei 3 slag i botten paa koppen, so tok dei'n upp o saag inni

Var gruten noko lys, so det vistes likesom ein rau ring
omkring gruten, daa kom det falske folk—som ein helst
burde passe seg for. Var det nokon laange stripu i gruten
som kona ligne ein væg, daa vart det eit lag i huse snart,
men om det vart likferdsdag ell' bryllup var ikkje so godt
aa avgjæra. Saag dei noko som kona likne eit mennisje so
kom det nokon te husars og saag dei daa i nerheite ein josa-
re rond flekk i koppen—der det ikkje var grut—so var det
ein lykking "dæ kjæm ein mann me lykking fyry seg",
daa var det te stor lykke for den som vart spaad. Laag det
nokon svarte knuppa her o der i gruten, so kom det enten
brev ell' pakke til den som vart spaad.

Detta er noko av alt dei saag i gruten, men det var
nok meir dei gamle spaakjerringan saag, men dei fleste av
dei er daue no.

Solenje det var kandis aa faa bruka dei altid det
til kaffeen Sukkertoppa som dei klypte upp er det og
lenje sea kom i bruk. Farin og rafinade er det no dei bruke.
I kaffeen brukte dei fleste flsite, nokon drikk kaffeen
uta noko i, men ost har aldriig vore brukta her. Heller
ikkje vispa egg. Mor mi brukta det, men ho var sørlanding.

Det er ikkje vanleg aa brukte til kvardags av andre ell
dei som meiner at dei ikkje taaler kaffe. Det vart laga te
av tyrebærlyng som dei brente liegran før dei kokan

Brennevin.

Det var til slakting dei absolut skulde ha brenne-
vin, somme spandera ein dram lurdagskvellen i aanne.

Nyare drykk.

Etter der vart so vont etter sukker og sirup brukte maange
aa kjøpe ei vorterølkasse til aannetier om sumaren.
Netup te kvardagsbruk bli det ikkje brukta.